

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2021/46/1013

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op de beroepen van [naam], appellante, studentnummer [studentnummer], gericht tegen het twee keer na elkaar niet-ontvankelijk verklaren van haar thesis van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid door eerste examinerator mr. F. Anzovino en tweede examinerator mr. B. Mallens.

I. Loop van het geding

Appellante heeft bij de opleiding Rechtsgeleerdheid een klacht ingediend tegen de beslissing van de examineratoren van 5 februari 2021. Zoals onder het kopje 'IV. Overwegingen van het College' nader zal worden toegelicht, wordt deze klacht door het College van Beroep voor de Examens, hierna: het College, opgevat als een beroep bij het College. Vervolgens heeft appellante op 7 april 2021 bij het College beroep ingesteld tegen de beslissing van de examineratoren van 1 maart 2021.

Op 9 april 2021 heeft het College aan de Examencommissie gevraagd om in overleg met appellante en de examineratoren na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De Examencommissie heeft appellante en de examineratoren uitgenodigd voor een gesprek op 3 mei 2021. Een minnelijke schikking bleek niet mogelijk te zijn. De eerste examinerator heeft op 25 juni 2021 een verweerschrift ingediend.

De twee beroepen zijn behandeld ter zitting van het College op 24 augustus 2021 via beeldbellen. Appellante was aanwezig, bijgestaan door mr. K. Stephan (advocaat). Namens de Examencommissie is prof. mr. J. Struiksma (lid) verschenen, samen met de eerste examinerator en prof. dr. B. van Klink als vakcoördinator van het onderdeel 'Bachelorthesis'. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Op 5 februari 2021 is aan appellante bekendgemaakt dat haar thesis voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid niet-ontvankelijk is verklaard door de examineratoren, wegens een te groot aantal taal- en spellingsfouten. Op 1 maart 2021 is ook de herkansing van de thesis door de examineratoren niet-ontvankelijk verklaard. De thesis van appellante is beide keren niet inhoudelijk beoordeeld door de examineratoren.

III. Standpunten van partijen

Appellante is het niet eens met de niet-ontvankelijkverklaring van haar bachelorthesis. Appellante is het ermee oneens dat haar thesis tweemaal niet inhoudelijk is beoordeeld vanwege een te groot aantal taal- en spellingsfouten.

Nadat op 1 maart 2021 aan appellante bekend was gemaakt dat haar thesis wederom niet-ontvankelijk is verklaard, heeft appellante aan de eerste examiner gevraagd om inzage in de gemaakte fouten. In eerste instantie heeft de eerste examiner geantwoord dat zij geen inzage mocht geven. Appellante heeft vervolgens contact opgenomen met de thesiscoördinator en de Examencommissie. Na een gesprek met de thesiscoördinator heeft appellante een beoordelingsformulier ontvangen en heeft zij inzage gekregen in de gemaakte fouten in haar thesis. In het document dat appellante heeft ontvangen, is alleen weergegeven waar de fouten staan, zonder een toelichting door de examinatoren op wat er fout is. Bij de eerste niet-ontvankelijkverklaring, op 5 februari 2021, heeft appellante geen inzage in de gemarkeerde fouten gekregen van de examinatoren.

Appellante geeft aan dat tijdens de begeleiding alleen algemene opmerkingen zijn gemaakt over het taalgebruik in haar thesis en dat de feedback vooral zag op de inhoud. Er is tijdens de begeleiding niet concreet gemaakt waar het taalgebruik in de thesis aan schort. De eerste examiner heeft bij de start van het afstudeertraject wel aan appellante kenbaar gemaakt dat taal belangrijk is en dat het eerder is voorgekomen dat ingeleverde thesissen niet-ontvankelijk zijn verklaard.

Om de door de eerste examiner aangegeven fouten te laten verifiëren heeft appellante contact opgenomen met meerdere instanties, waaronder het Taaloket van de VU. Zodoende is appellante in contact gekomen met neerlandica dr. L. Verstraten, die naar de door de examiner genoemde fouten heeft gekeken en haar bevindingen heeft opgeschreven in een rapport. Op grond van de bevindingen van de neerlandica stelt appellante dat er geen sprake is van 20 taal- en spellingsfouten in haar thesis. De meeste fouten zijn slordigheden en er zijn zinnen fout gerekend die geen spellingsfouten bevatten en grammaticaal niet fout zijn. Appellante is hierop naar haar mening ten onrechte afgerekend door de examinatoren.

Tijdens de beroepsprocedure heeft de eerste examiner appellante een schikkingsvoorstel aangeboden. Dit voorstel hield in dat appellante de gelegenheid kreeg om de 25 aangemerkte fouten te verbeteren. Appellante heeft het schikkingsvoorstel niet geaccepteerd omdat zij het niet eens is met een aantal fouten die de eerste examiner heeft aangemerkt, zij beide keren geen inhoudelijke beoordeling van haar thesis heeft ontvangen en appellante geen vertrouwen meer heeft in de beoordeling wanneer zij de thesis opnieuw zou inleveren. Appellante heeft in reactie op het schikkingsvoorstel een tegenvoorstel gedaan, namelijk dat de herkansing van de thesis als eerste gelegenheid wordt beoordeeld en dat zij wel een inhoudelijke beoordeling krijgt. Omdat de eerste examiner hiermee niet akkoord ging, is er geen schikking tot stand gekomen.

Appellante is inmiddels begonnen aan een nieuw thesistraject. Daarbij wordt veel aandacht besteed aan het schrijven en de taal.

De eerste examiner blijft bij het oordeel dat de thesis van appellante niet-ontvankelijk is, wegens te veel taal- en spellingsfouten. Het is juist dat aan appellante bij de niet-ontvankelijkverklaring van 5 februari 2021 geen feedback is gegeven en dat niet is aangewezen waar in de thesis fouten zijn gemaakt. Volgens de eerste examiner was dat ook niet de bedoeling en is dit afgestemd met de thesiscoördinator.

Bij de niet-ontvankelijkverklaring van de thesis van appellante op 1 maart 2021 is, nadat appellante hierover contact had opgenomen met de thesiscoördinator en de Examencommissie, een overzicht van de gemaakte fouten naar appellante gestuurd. De eerste examiner heeft in de thesis 25 fouten aangestreept, maar er staan meer fouten in.

De eerste examiner is het niet eens met de uitleg van de fouten door de neerlandica zoals weergegeven in het door appellante overgelegde rapport. De eerste examiner vindt de taalfouten helder, ook op het punt van juridisch taalgebruik, en heeft de fouten terecht aangerekend als fout. De eerste examiner heeft ook tijdens het begeleidingstraject stukken tekst in de thesis verbeterd en algemene opmerkingen geplaatst met de strekking dat het taalgebruik en ook meer in het bijzonder het juridisch taalgebruik onder de maat waren.

Ten aanzien van de gang van zaken rondom het schikkingsgesprek en schikkingsvoorstel wijst de eerste examinator erop dat het plannen van een schikkingsgesprek door de drukte langer heeft geduurd. Aan appellante zijn twee gelegenheden voor een schikkingsgesprek aangeboden, die beide door haar zijn afgezegd. In reactie op de opmerkingen van appellante over het schikkingsvoorstel, wijst de eerste examinator erop dat appellante de gelegenheid kreeg om alle taal- en spellingsfouten te verbeteren en niet alleen de 25 gemarkeerde fouten.

De thesiscoördinator licht toe dat op grond van de Onderwijs- en Examenregeling regels kunnen worden gesteld ten aanzien van de examinering en dat de regel dat een thesis niet-ontvankelijk kan worden verklaard door een examinator, daar deel van uitmaakt. Er wordt een procedurele eis gesteld aan het inleveren van de thesis. Een thesis kan pas inhoudelijk worden beoordeeld door een examinator wanneer aan deze procedurele eis is voldaan. De examinatoren hebben de bevoegdheid om de procedurele eis te hanteren en het is aan de examinator om hier een oordeel over te geven.

Hoe examinatoren de regel in de praktijk precies toepassen, is de thesiscoördinator niet bekend. Hij wijst er in dat kader op dat er, zoals bij iedere beoordeling, verschillen kunnen bestaan in de beoordelingen door examinatoren. De richtlijn voor het niet-ontvankelijk verklaren wordt wel besproken met de examinatoren binnen de faculteit. Door examinatoren wordt wel aangegeven in de tekst waar fouten zijn gemaakt, maar een examinator is niet gehouden om uit te leggen wat er taalkundig aan schort. Bij taalvaardigheid is het leereffect verdwenen als een examinator die uitleg moet geven en daarom moeten studenten zelf kunnen inzien wat er fout is aan het taalgebruik. Ook brengt de thesiscoördinator naar voren dat er binnen de opleiding veel aandacht wordt besteed aan taalvaardigheid en dat er altijd informatie over te vinden is op de Canvas-pagina.

De Examencommissie wijst op haar rol als tussenpersoon in deze beroepsprocedure.

IV. Overwegingen van het College

De beroepen van appellante zijn tijdig ingesteld en voldoen ook overigens aan de wettelijke eisen. Appellante heeft zich naar aanleiding van het besluit van de examinatoren van 5 februari 2021 om haar thesis niet-ontvankelijk te verklaren, gewend tot de opleiding. Het College overweegt dat deze klacht als tijdig ingediend beroepschrift had moeten worden doorgestuurd naar het College. Het College vat de klacht tegen de niet-ontvankelijkverklaring van 5 februari 2021 op als beroepschrift en behandelt dit beroep gezamenlijk met het beroep van appellante tegen het besluit van de examinatoren van 1 maart 2021.

Het gaat in deze zaak om de besluiten van 5 februari 2021 en 1 maart 2021, genomen door de examinatoren, om de bachelorthesis van appellante niet-ontvankelijk te verklaren vanwege een te groot aantal taal- en spellingsfouten. Het College overweegt dat bij de niet-ontvankelijkverklaring van 5 februari 2021 sprake is geweest van een procedurele fout, aangezien appellante bij dit besluit geen motivering heeft ontvangen. Door de niet-ontvankelijkverklaring is de thesis van appellante niet inhoudelijk beoordeeld, maar evenmin heeft zij inzicht gekregen in de door haar gemaakte taal- en spellingsfouten. Doordat appellante na haar eerste inleverpoging geen inzicht of toelichting heeft ontvangen op de taal- en spellingsfouten, heeft appellante onvoldoende de mogelijkheid gehad om haar thesis op dit punt te verbeteren.

Het College overweegt ten slotte dat de wijze waarop de beoordeling nu is ingericht, ertoe leidt dat de correctheid van het taalgebruik in ingeleverd werk geen integraal onderdeel is van de beoordeling, maar als voorwaarde voor een inhoudelijke beoordeling van de thesis wordt gehanteerd. Dit is niet verenigbaar met het uitgangspunt dat voor ieder specifiek toetscriterium een afzonderlijke beoordeling dient te worden gegeven met daarna een eindbeoordeling.

Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart de beroepen gegrond en vernietigt de besluiten van 5 februari 2021 en 1 maart 2021. Het College draagt de examinatoren op om de thesis van appellante opnieuw te beoordelen als

zijnde bij de eerste gelegenheid ingeleverd, en de beoordeling te motiveren. Indien de beoordeling opnieuw leidt tot het niet-ontvankelijk verklaren van de thesis, dienen de examinatoren dit besluit duidelijk te motiveren en inzicht te geven in het overschrijden van het maximaal toegestane aantal van 20 taal- en spellingsfouten. Vervolgens heeft appellante dan de mogelijkheid om – met inachtneming van de feedback van de examinatoren op de eerstekansversie – een herkansingversie van de thesis ter beoordeling in te leveren.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 24 september 2021, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen en L. de Bie BSc, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 49,-.